

[Christmas Møller.]

som Ministerens Forelæggelsestale bliver det nu. Dette kan jo blive en betydningsfuld Ændring. Man kan sige, det er et Kompromis mellem det svenske System, hvor, saa vidt jeg ved, alt eller i hvert Fald det meste forelægges skriftligt, og det danske System, som vi har haft indtil nu, hvor alt foregaar mundtligt med Hensyn til Forelæggelse af Lovforslag. Det kommer altsaa til at staa fuldkommen aabent, hvilken Vej man vil gaa. Jeg tror, at der i Udvalget var Enighed om, at man med Hensyn til store og skelsættende Spørgsmaal, med Hensyn til afgørende Forslag som f. Eks. Finanslovsforslag, Tillægsbevillingslovsforslag, Grundlovsforslag, kort sagt meget vigtige principielle Spørgsmaal, naturligt vil vælge den mundtlige Form, hvorimod man regner med, at man ofte vil vælge den skriftlige Form navnlig med Hensyn til Forlængelser, Lovforslag, som blot gaar ud paa Udsættelse, eller f. Eks. Forslag til Normeringslov, hvor Forelæggelsen lige saa godt kan læses som høres. Man har i hvert Fald samlet sig om denne Ordning, som jo ikke paa nogen Maade binder Ministeriet, Ministrene eller det høje Tings Medlemmer, idet de kan vælge, hvad de vil, og jeg tror, at dette er en formaalstjenlig Fremgangsmaade.

Med Hensyn til Taletiderne, som omhandles i §§ 11, 12 og 13, bør jeg først sige, at de kommunistiske Medlemmer af Udvalget principielt er af den Opfattelse, at der ikke skulde være nogen Begrænsning, og jeg tror ogsaa, man kan gøre de kommunistiske Medlemmer den Indrømmelse, at man maa ske, saaledes som Tingets Forhandlinger efterhaanden former sig, kunde have forsøgt at forlade de faste Taletider. Men det har der ikke kunnet blive Enighed om, og man er saa blevet staaende ved de nuværende Tider, saaledes som de findes i §§ 11—13. Dog foreslaar man følgende Ændringer: Ved almindelige Lovforslags første Behandling har Ordførerne i anden Omgang nu 5 Minutter, det bliver ændret til 10 Minutter; og paa samme Maade faar Ordførerne under Generaldebatten om et Forslag, hvor de nu kun har en kort Bemærkning i anden Omgang, 10 Minutter, hvis dette Forslag bliver vedtaget. Betragtningen er selvsagt den, at hvis en Ordfører for det første eller andet Parti, der har Ordet, altsaa Socialdemokratiet eller Venstre, kun har en kort Bemærkning i anden Omgang under Generaldebatten, har han meget lidt Tid til at svare baade Ministeren og eventuelt 4, 5 eller 6

andre Ordførere, derfor er man gaaet til denne Ændring. Til Gengæld for denne Udvidelse foreslaar man en Ændring, som gaar ud paa, at den halve Time, som Ordførerne har i anden Omgang under anden Behandling af et Lovforslag, ned sættes til et Kvarter. Ogsaa dette bygger paa praktiske Erfaringer, som klart har vist, at der i hvert Fald som Regel ikke har været Brug for denne relativt lange Taletid for Ordførerne i anden Omgang.

Ændringsforslag Nr. 20 a) og b), navnlig naturligvis b), gaar ud paa en Ændring, som er meget betydningsfuld, og som betyder en Nydannelse i dansk parlamentarisk Liv. Det høje Ting vil vide, at man gennem mange Aar har været inde paa, om vi skulde indføre den engelske Spørgetime ogsaa i vort Parlament. Der har været Tilhængere af det og ogsaa Modstandere, vel ud fra den Betragtning, at den engelske Spørgetime hører saa nøje sammen med den engelske Form for Parlamentarisme. Gang paa Gang har det imidlertid vist sig, at man her i det høje Ting har været nødt til at gaa den besværlige Forespørgselsvej, naar man ønskede Spørgsmaal af rent saglig Karakter besvaret, hvis Situationen ikke laa saaledes, at man ved Finanslovsforlaget eller Tillægsbevillingsforlagets Behandling kunde rejse Sagen. Vi har haft en gennemgribende Drøftelse af dette Spørgsmaal i Udvalget, og hele Udvalget er enigt om, at vi skal indføre, hvad jeg vil kalde „den danske Spørgetime“. Vi tror, at denne Form, rigtig benyttet, vil være til stor Gavn for Ministrene og Tinget. Det er i det hele taget en Misforstaaelse, at en Forespørgsel altid behøver at være stillet, fordi man er imod Ministeren. Det kan lige saa godt være af andre Grunde, f. Eks. fordi man ønsker et Spørgsmaal klarlagt.

Vi er naaet til den Formulering, at ethvert Medlem kan indhente Oplysning om et offentligt Anliggende ved Spørgsmaal til vedkommende Minister. Spørgsmaalet skal formuleres skriftligt og afleveres til Formanden i 2 Eksemplarer og besvares inden for en vis Tidsfrist. Spørgeren kan angive, om han ønsker Spørgsmaalet besvaret mundtligt eller skriftligt. I det Øjeblik man ønsker f. Eks. noget Talmateriale fremlagt, faar man — det ser man ofte i det engelske Underhus — et skriftligt Svar, og det er jo ogsaa det mest praktiske. I det Øjeblik man ønsker en mundtlig Besvarelse, har Forespørgeren 5 Minutter til at spørge, Ministeren 5 Minutter til at svare, Forespørgeren 2 Minutter til at stille